

Άνοικτά την Κυριακή

Είναι προφανές ότι εκείνος που μπορεί να κρίνει, καλύτερα από τον οποιονδήποτε, πότε θα κερδίσει περισσότερα η επιχείρησή του, είναι ο ίδιος ο έμπορος επιχειρηματίας. Ούτε ο υπουργός, ούτε ο αντιπριφερείαρχης, ούτε ο δικαστής, ούτε ο σύλλογος, ούτε ο ανταγωνιστής, ούτε ο ειρέας, ούτε ο δημοσιογράφος.

Κι όμως, η πολιτεία αναγνωρίζει δικαίωμα γνώμης και απόφασης σε όλους πλην του ενδιαφερομένου.

Η απελευθέρωση του εμπορίου συζητείται συστη-

ματικά από το 1991 μέχρι σήμερα. Τα επιχειρήματα ήσαν γνωστά εξαρχής. Άλλα κράτη είχαν ήδη δοκιμάσει μια πιο ελεύθερη λειτουργία του εμπορίου και το πείραμα είχε πετύχει.

Εξάλλου, η Ελλάδα είχε

τη δική της εμπειρία, κι ας έκαναν πως την αγνοούν όλοι οι «παράγοντες». Στην επαρχία, ίσως έχουν λόγο να ανοίξουν το έκαναν πάντοτε, πρακτικώς, και το κάνουν ακόμη σήμερα σε μεγάλη έκταση. Μεγάλο πολυκατάστημα ανοίγει στο Πόρτο Ράφτη, δεν μπορεί όμως να ανοίξει μερικά χιλιόμετρα

το απόγευμα του Σαββάτου. Αγήματα αυταρχικών συνδικαλιστών εμπόδιζαν τους πελάτες, τους εργαζομένους και τον νόμο.

Λίγο αργότερα, το ΠΑΣΟΚ,

επί της τρίτης κυβέρνησης

Παπανδρέου, κατάργησε

το ήδη επιτυχημένο πέρα-

μα. Πέρασε καιρός μέχρις ότου νομιμοποιήθηξε ξανά η απογευματινή λειτουργία του Σαββάτου. Και αυτή η εμπειρία είναι απολύτως επιτυχημένη. Οπως και π

θηκαν. Ο κόσμος φύφισε. Με την παρουσία του και με το πορτοφόλι του. Το πληγωμένο κέντρο της Αθήνας νεκραναστήθηκε. Η πρωτεύουσα προβιβάστηκε στη λίγη των μεγάλων, γεμάτων χρώματα και πολύβουλων πόλεων, όπως της αξιζει κι όπως τη Βλέπουν όσοι την αγαπούν.

Η επιτυχία ήταν μεγάλη και στα εμπορικά κέντρα, όπως αναμενόταν. Εξέλιξη σπουδαία για την αποδοτικότητα των τεράστιων επενδύσεων. Σπουδαιότερη για τις ώρες εργασίας που προστέθηκαν, άρα για εργα-

Του Μπάμπη Παπαδημητρίου

ζομένους και ανέργους που περιμένουν να «ανοίξουν οι δουλειές» της αγοράς.

Βοήθησε η καλή μέρα και τέτοιες, ευτυχώς, έχουμε πολλές. Βοήθησε η αυτοπεποίθηση που αποκτά ο πολίτης-καταναλωτής πως, τελικά, η κρίση θα επεραστεί. Βοήθησε η πολιτική χαμηλότερων τιμών, που οποία πρέπει να ενισχύσει ο εμπορικός κόσμος. Βοήθησε ο ρεαλισμός της πλειοψηφίας. Βοήθησε τελικά η αυτονόητη εφαρμογή του νόμου.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

το απόγευμα του Σαββάτου. Αγήματα αυταρχικών συνδικαλιστών εμπόδιζαν τους πελάτες, τους εργαζομένους και τον νόμο.

Λίγο αργότερα, το ΠΑΣΟΚ, επί της τρίτης κυβέρνησης

Παπανδρέου, κατάργησε

το ήδη επιτυχημένο πέρα-

μα. Πέρασε καιρός μέχρις ότι την αραρίστην τις καθημερινές.

Έξισου επιτυχημένη υπήρξε η λειτουργία των εμπορικών κέντρων την Κυριακή της 3ης Νοεμβρίου. Οι συνδικαλιστές και των δύο πλευρών, εργοδοτικής και εργατικής, ππή-

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η οικονομία διαψεύδει την τρόικα

Παρά το γαίτανάκι αντιφατικών δηλώσεων από ευρωπαίους αξιωματούχους που προηγήθηκε, ο νέος γύρος διαπραγματεύσεων με την τρόικα ξεκίνησε με δύο ιδιαίτερα θετικές ειδήσεις για την ελληνική οικονομία. Πρώτον οι εκτιμήσεις της Κομισιόν για την πορεία της οικονομίας προβλέπουν ανάπτυξη - 0.6% - που συμβαδίζει με τις αντίστοιχες προβλέψεις του οικονομικού επιτελείου. Δεύτερον και σημαντικότερο τα έσοδα για τον Οκτώβριο που ανακοινώθηκαν χθες υπερβαίνουν κατά πολύ τους στόχους και τις προβλέψεις της τρόικας, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί τον περασμένο Ιούλιο.

Η συνεχής δηλαδή μεμψιμοιρία και οι διαρκείς επιφυλάξεις των δανειστών μας όχι μόνο δεν επιβεβαιώνονται, αλλά διαψεύδονται πανηγυρικά.

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα και ότι δεν υπάρχουν καθυστερήσεις στην υλοποίηση κάποιων δεσμεύσεων που έχουμε αναλάβει. Όμως παρά την συνεχίζομενη ύφεση της οικονομίας, παρά τις δεδομένες δυσλειτουργίες του κρατικού μηχανισμού, παρά την αδυναμία μεγάλου αριθμού πολιτών αλλά και επιχειρήσεων, να εκπληρώσουν τις δυσαρέσκειες που της έχουν δημιουργήσει τους, η δημοσιονομική κατάσταση είναι και ελεγχόμενη και σε καλύτερη κατάσταση από ότι αναμενόταν.

Η διαρκώς λοιπόν επικρεμάμενη απειλή για νέα μέτρα, δεν μπορεί να στηριχθεί στα πραγματικά στοιχεία της οικονομίας. Είναι καρός να συνειδητοποιήσουν και τα στελέχη της τρόικας και οι δανειστές μας, ότι αυτή η διαρκής αμφισβήτηση της ικανότητας μας να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας, δεν οδηγεί πουθενά. Το μόνο που πετυχαίνει είναι να ναρκοθετεί διαρκώς το θετικό κλίμα που έχει αρχίσει να αναπτύσσεται και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, για τις δυνατότητες μας να θυγάγουμε από την κρίση.

Και η οικονομία και η κοινωνία και η πολιτική ζωή χρειάζεται ένα κλίμα σταθερότητας, μια επιβεβαίωση ότι Βρισκόμαστε στο τέλος του τούνελ και ότι επιτέλους μπορούμε να αρχίσουμε να ανανθελέπουμε την έξιδο.

Τα παζάρια για το περιβότο δημοσιονομικό κενό του 2014, πρέπει λοιπόν να λάβουν γρήγορα τέλος. Είναι καρός να σταματήσουν οι τροικανοί να στηρίζουν μονήμως τις εκτιμήσεις τους, παίρνοντας ως βάση των προβλέψεων τους τις διαστάσεις της οικονομίας, παρά τις δεδομένες δυσλειτουργίες του κρατικού μηχανισμού, παρά την αδυναμία μεγάλου αριθμού πολιτών αλλά και επιχειρήσεων, να εκπληρώσουν τις δυσαρέσκειες που της έχουν δημιουργήσει τους, η δημοσιονομική κατάσταση είναι και ελεγχόμενη και σε καλύτερη κατάσταση από ότι αναμενόταν.

Αρκετά έχει υποφέρει ο ελληνικός λαός από τις δικές μας αμαρτίες, αλλά και από τις δικές τους αστοχίες.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Δίχως αιδώ!

Του ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΡΑΛΗ

Σε μια κοινωνία που δίνει πραγματική μάχην επιθώσης και αγκομάχα, ο πρωθυπουργός της υποσχέθηκε περιχαρής προχθές, στην τηλεοπτική του συνέντευξη στο Mega Channel, δωρεάν Wi-Fi. Αιδώς!

Αυτό σκέφθηκε να προτάξει απευθυνόμενος στους πολίτες της δύσμοιρης χώρας και το έπραξε ανερυθρίστα, αφήνοντας όλους εμάς -αποσβολωμένους- να αναρωτιόμαστε «σε ποιο κόσμο ζουν οι κυβερνώντες» και πολλά ακόμη που έχουν να κάνουν με την πνευματική κατάσταση των προσώπων της διευθύνουσας τάξης και που ο λαϊκός κόσμος θα συμπύκνωνε στο ερώτημα «πάνε καλά στα μυαλά τους;». Δεν πρόκειται, όμως, για πνευματική σύγχυση, την ώρα που στη χώρα συντελείται ένα παγκόσμιο πείραμα ιστορικών και ανθρωπολογικών διαστάσεων καλά προετοιμασμένο από καιρό στο πρίφως.

Από την άλλη, τον Αντώνη Σαμαρά ήθελε το εκλογικό σώμα το 2012 και αυτόν κατά συνέπεια έχει, όπως ακριβώς παλαιότερα εξέλεξε τον Γεώργιο Α. Παπανδρέου, ο οποίος στην ιστορία θα μείνει ως ΓΑΠ και ως ο άνθρωπος που έβαλε τη χώρα στη μεγάλη περιπέτεια του Μνημονίου και της διεθνούς εποπτείας.

Και ακόμη πιο παλιά, τον Κώστα Σημίτη, τον πρωθυπουργό της «ισχυρής Ελλάδας» και των φουσκωμένων χρηματιστηριακών δεικτών, μέσω των οποίων σημειώθηκε η πιο βίαιη αναδιανομή πλούτου μεταπολεμικά στο δυτικό κόσμο. Ετερον εκάπερον. Οι πολιτικοί μας, που δεν είναι χαζοί αλλά εντολοδόχοι και ψυχροί εκτελεστές πολιτικών επιλογών που άλλοι -όχι αυτοί- έχουν

χαράξει, γνωρίζουν ότι απευθύνονται σ' έναν λαό που εν τω μεταξύ, με περισσότερη επιμέλεια, φρόντισαν σχεδόν να εκμαυλίσουν στα χρόνια της ψευδούς ευδαιμονίας.

Ποτέ άλλοτε στην νεότερη ιστορία της χώρας το πολιτικό σύστημα δεν διέθετε τόσο ξεδιάντροπες πηγείσες. Εξ ου και τα παραγωγικά μυαλά, που η κοινωνία διέθετε σε αφθονία, γύρισαν την πλάτη στην πολιτική, με συνέπεια σήμερα σε διευθύνουσα εξουσία να είναι αυτή που είναι και επιπλέον να έχει ξεμείνει από εφεδρείες. Γεγονός που εξηγεί γιατί εμφανίζονται σαν εξυγιαντές του δημόσιου θίου πρόσωπα με βεβαρημένο παρελθόν, ρετάλια από τη λεγόμενη Κεντροαριστερά. Και αυτοί, επίσης, ανερυθρίστα, χωρίς ίχνος αιδούς.